

# UNIAREA POPORULUI

## ABONAMENTUL:

În an . . . . .	200 Lei
Pe jumătate . . . . .	100 Lei
Pe un sfert . . . . .	50 Lei
În străinătate . . . . .	500 Lei

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului  
Târnava-Mică sub Nr. 3-1933.

Intemelstori: † Al. Lupeanu-Melin și Iuliu Malor  
Proprietar și director: IULIU MAIOR  
Redactor: SEVER BARBU

## ANUNȚURI ȘI RECLAME

conform regulamentului de aplicare  
a tarifului comercial, categoria V

## Să tacă blasfemii și să nu mai injure!

Scriu aceste șire cu mare amărăciune.

Aproape toată viața am trăit-o la sat, fiu de plugar și preot plugarilor. Știu prețui truda și năcazurile săteanului, căci sunt truda și năcazurile mele și ale părinților mei. Multă putere stă în brațele neobosite ale plugarului și multă bunătate creștină și dragoste de cele sfinte în inima lui.

Rob al pământului pe care-l scurmă toată viața lui, de atâtea ori lipsit și sărac, dedat să rabde și să tacă, — toată nădejdea lui e în „sfânt Tatal nostru cel din ceriu.” Credința în Domnul, rugăciunile și mătaniile, posturile și ajunurile părinților și străbunilor au ținut pe Român stăncă neclintită în valurile furioase ale streinilor și asupritorilor de veacuri.

— Mare și sfântă comoară e în sufletul Românului plugar.

Dar dat este, se vede, ca satele creștine să fie murdărite de patimi și năravuri din cele mai urite. Și cu cât icoana e mai curată și mai frumoasă — mai urite se văd pe ea petele murdare.

Sunt incubate în satele noastre păcate și obiceiuri păgânești.

Dacă, peste tot, cei de azi au scurtat posturile și rugăciunile, — ca să nu mai amintesc de uitatele mătani, — cu atât mai mult se dedau unii la cultivarea patimilor și bolșeviceștilor năravuri.

Multe sunt păcatele cari întină icoana curată a satului: mândria (luxul), lăcomia, superstițiile, ș. a., dar cel mai drăcesc nărav e: *sudalma*. Sunt sate în cari se injură cumplit. Ca la ușa cortului. A fală și mândrie. Bogăți și săraci, frunțași și codași se întrec în spurcarea sfântului nume.

Voiu pomeni aici, la gazetă, una din sutele de „scene” ce zilnic au loc în unele sate în cari, zice-se, locuiesc creștini. În una din zilele trecute mă aflam la primărie împreună cu 6—7 săteni, între cari și badea T. om cu stare bună. Eram chemați pentru noile impuneri. Badea T., avea în mână o chitanță și vorbea de impozitul ce-l plătește în locul altuia. Deodată, ca trăsnet din senin, căci nimeni nu-i zisese o vorbă legănată, începe a spurca: „Precesta și Dumnezeu!”

La toată vorba și senin par'că dădea binețe. Am rămas stan de piatră. M'a ars peste obraji ca palmi de foc și am ieșit încărcat de amărăciune și rușine.

De atunci imi sună mereu în ureche, zi și noapte, grozava blasfemie. Și nu un glas și nu odată. E un vuiet grozav, de răsună văile și munții. Unii copii de 10—14 ani, atâția feciori și o mulțime de bărbați din miile de sate sbeară plini de mânie, zi și noapte, continu, cumplita injurătură... „Precesta și Dumnezeu!” De atâtea ori, când mergi pe stradă, ba din o curte ba din alta auzi spurcatele vorbe. În casă, în curte, pe stradă, în cancelarii, pe lângă biserici, la câmp cât e de larg, în tot locul și continu se ridică mereu spre cer blăstămii îngrozitoare. Cel mai murdar și mai rușinos cuvânt se leagă mereu de cel mai sfânt nume.

— Luptă preoțimea, stăruiesc cei buni, femeile cu lacrimi, copiii cu hohote de plâns; cheamă prelung clopotele bisericilor; ard sămănăturile și viile de secetă ori se înecă în pedeapsa potopului; vin dușmanii și ne răpesc membre din trupul neamului; bubuie tunurile la hotare, ne amenință foamea, — toate în zadar: cei însemnați în catastihul diavolului își urlă blăstămii stăpânului lor!..

Preoții și legea creștină un singur cuvânt au totdeauna și mai ales acum la început de științe Paresimi: „Iată săcurea la rădăcina pomului zace” (Luca 3, 9). Pomul care nu face rod bun se taie și în foc se aruncă. Creștinul ce nu face fapte creștinești se va da pieririi. — Cu ce spor vom lupta împotriva bolșevicilor injurând pe Dumnezeu și Maica sfântă?!

— Creștini adevărați, astupați gura blastemilor!

Cel ce injură numele lui Dumnezeu de-ar avea 100 jugăre și 10 perechi de boi nu e „frunțaș” ci mai puțin decât ultimul cerșetor cinstit. E trădător de Lege și Patrie. E suflet bolșevizat. E pata satelor noastre cari se vor curăți, cu vremea, de toți nebunii, de toți păgânii.

Suflet creștinesc și românesc trezește-te!

Se apropie sfintele Paresimi cu patimile Domnului. Sângera-va Domnul din

mii de răni, flămând și însetat. — Sângera-va frații, părinții și copiii noștri din mii de răni, flămânzi și însetați! Câți nu se vor întoarce și câți se vor întoarce schilavi pe toată viața! — Treziți-vă suflete din năravul rău și în preajma altarului credinței înălțați rugă caldă către sfânt Tatal nostru din cer, să ne aducă, după răstignire, Învierea. Învierea creștinismului în suflet, vorbă și faptă! Învierea neamului și a Patriei!

Domnului să ne rugăm!

Părintele Iosif

## „Dați obolul economiei voastre”

Cerintele de mai sus, sunt adresate tuturor românilor, de către Mareșalul Ion Antonescu, Condreătorul Statului, cu ocazia lansării noului împrumut numit „Împrumutul Reîntregirii din 1941.” Prin ele Mareșalul cere tuturor cetățenilor țării noastre, să dea din veniturile lor, o parte, pentru reîntregirea și recondiția lucrurilor distruse de hoardele comuniste, ce s'au abătut asupra Basrabiei și Bucovinei de Nord, desrobite de armatele române și aliate.

Din acest împrumut se vor refăce căile ferate, podurile și liniile telefonice și telegrafice, școlile biserici, spitalele și alte lucruri de folos țării.

Pentru ca fiecare cetățean să poată da din veniturile gospodăriei lor, Statul a făcut o obligațiune sau hârtie de valoare de 1000 lei, pe care o poate subscrie oricui gospodărar. Aceasta este o subscripție țărănească în valoare de 1000 lei, care se va plăti de Stat în timp de 5 ani prin tragere la sorți anual, cu o dobândă de 5%.

În afară de această dobândă, pe care o primește fiecare plugar ce a subscribit la împrumutul reîntregirii, mai la parte și la o loterie, care dă în fiecare an următoarele premii: 15 premii de câte o perche de boi, 500 premii de câte un plug, 500 premii de câte o grapă, 500 premii de câte o prășitoare, 500 premii de câte o căruță, 250 premii formate dintr'un plug, o grapă, o prășitoare și o căruță, 37 premii de câte o semănătoare, 75 premii de câte o tocătoare de mână de silec, 76 premii de câte o tocătoare de mână de nutreț, 36 premii de câte o vânturătoare, 15 premii de câte un trior, 75 premii de câte o batosă de mână de bătut porumb. În total se vor distribui 2653 premii celor ce subscribit la împrumutul Reîntregirii prin loteria aceasta țărănească, a căror valoare este de 28 milioane lei.

Pentru frunțașii gospodari ai satelor s'au făcut o obligațiune de 2500 lei, care aduc o do-

bândă de 4500/0, care se va plăti de două ori pe an.

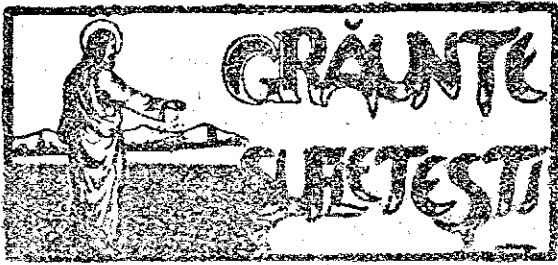
Și aceste subscrieri la Imprumutul Reîntregirii dau dreptul la alte premii în număr de 312, a căror valoare este de aproape 9 milioane lei, dacă subscrierile vor ajunge la suma de 10 miliarde lei.

Iată avantajele mari pe cari le dă Statul tuturor acelor cari vor subscrie la Imprumutul Reîntregirii și la care datori suntem fiecare a contribui, pentru ca să fim împăcați în suflet, căci soldatul pe front și-a dat viața, iar tu, gospodăru, ca să rămâi acasă, ești dat pentru Țară?

Cu toții să răspundem la apelul făcut de Mareșalul Antonescu, subscriind la Imprumutul Reîntregirii „obolul economiei noastre” sau veniturile gospodăriei voastre, cu cari se vor reîntregi și se vor zidi gospodăriile pustiite ale fraților noștri, alături de școli, biserici și spitale ruinate.

Nu uitați că Mareșalul „vă cere să dați Statului numai economia voastră” pentru Țară și Neam!

Olimpiu I. Barna



## Cum putem ajuta sufletele din purgator

Învățătura bisericii noastre este, că noi putem ajuta sufletele din purgator prin sfinte liturghii, prin rugăciuni, prin milostenie și prin alte fapte bune.

Cea mai mare valoare o au însă fără îndoială sfintele liturghii, cari sunt totdeauna și ajutorul cel mai sigur. Rugăciunile sunt ascultate de Dumnezeu numai întrucât omul este curat la inimă și bun înaintea lui Dumnezeu

și întrucât le rostește cucernic, pe când sf. liturghii sunt bine primite, ori e preotul cel ce le slujește vrednic, ori nu, fiindcă acolo însuși Domnul nostru Isus Cristos este cel ce jertfește și cel ce se jertfește. O singură sf. liturghie are înaintea lui Dumnezeu atât de mare preț, încât sf. Ieronim susține că sufletul, pentru care se aduce jertfa sfintei liturghii, în timpul cât ține sf. liturghie este scutit în purgator de orice suferințe.

Sunt mai mulți sfinți cari susțin că au avut întrevăderi cu sufletele din purgator și că acestea le-au spus, ce mare binefacere e pentru ele sf. liturghie.

Sf. Petru Damian s'a născut pe la anul 1000 la Ravenna în Italia. A rămas de timpuriu orfan de amândoi părinții, așa că-l îngrijea, cam slăbuț, un frate de-al său mai mare. Într-o zi băiatul Petru află pe drum un ban de aur. Mult s'a tot gândit el, ce să facă cu banul acela, pentru că să fi întrebuințat cât se poate mai bine. Deși era sărac și rău hrănit și și mai rău îmbrăcat, se duse cu banul de aur la un preot și-l rugă, să slujească pentru acela câțeva sfinte liturghii pentru sufletele părinților săi.

Dumnezeu i-a răsplătit nu peste mult foarte bogat jertfa aceasta, pentru că în curând ajunse un frate al său mai mare, cu numele Damian, protopop la Ravenna. Acesta băgă de seamă, cât de rău este tratat bietul Petru de către fratele său, îl luă deci la sine, îl dădu la școală și abia atunci observă, ce minte lumnată are băiatul. Mai târziu Petru deveni preot și, din simț de mulțumită față de fratele său protopopul care l-a crescut, luă și numele de Damian, așa că se numia de atunci înainte Petru Damian. Prin mintea și înțelepciunea sa și pe urma vieții sfinte pe care o trăia ajunse nu peste mult episcop la Ostia și apoi chiar cardinal și muri în faimă de sfânt la anul 1072, iar biserica nu întârziă a-l chiar ridica nu peste mult între sfinți ei.

De multe ori spunea acest episcop sfânt că pe el numai liturghiile acelea, pe cari le-a plătit ca să se slujească pentru părinții săi, l-au ridicat la marea vrednicie de episcop și de cardinal. —

O întâmplare minunată ne povestește autorul italian Rosignoli în privința aceasta. Că noaptea el în anul 1817 o servitoare foarte credincioasă care plătea în fiecare lună, din salariu ei, câte o sf. liturghie pentru sufletele rămase din purgator. La această liturghie lua pe totdeauna și ea, rugându-se foarte cucernic pentru suflet din purgator.

Nu peste mult stăpânii ei se mutară în Paris și o luară și pe ea cu sine. Însă alina de orăș mare nu-i prii și ea se îmbolnăvi grav așa că își cheltui întregă economie cu boala.

Când se făcu mai bine, încât putu din nou să intre în serviciu, plecă cu singurul frate al ei mai rămasese în buzunar la un mijloc de serviciu, ca să-și capete un loc undeva în marele oraș. În drum trecu pe lângă o biserică unde tocmai atunci se slujea sf. liturghie. Acolo își aduse ea aminte că în luna aceea încă nu plătitise obișnuita sf. liturghie pentru sufletul celui mai lipsit dintre acelea cari sufer în purgator. Se hotărî deci să intre numai decât în sacristie și dădu ultimul ei franc unui preot rugându-l să-i și slujească numai decât sf. liturghie, după care plecă, fără de a mai avea un ban, la mijlocul de serviciu.

Pe drum se întâlni cu un tânăr slab și palid care o așă zicând: „Așadară să D. Vostră sunteți la căutarea unei stăpâne? Mergem numai decât în strada cutare, numărul cutare etaj și ușa cutare, și eu sunt sigur că doamna aceea vă va angaja numai decât.”

Servitoarea așa și făcu. Când să intre în anticameră, iată că o servitoare tocmai epocând subsoară bagajul. Iadată ce bătu ușa, doamna o întrebă, ce dorește, iar ea răspunse că un domn tânăr a trimis-o aici, asigurându-o că va fi primită în serviciu.

Doamna se miră foarte mult, fiindcă nu mai înainte cu o jumătate de oră se hotărî și dea drumul servitoarei, ceace și făcu tocmai acum. Se miră însă, cine a putut fi tânărul care i-a trimis-o, căci înainte cu 3—4 ore înainte nimeni nu a putut ști, ce ar să se întâmple în bunădănsa și servitoare. Pe urmă servitoarea credincioasă îi povesti, cum obișnuete ca să plătească lunar câte o sf. liturghie pentru

## Foița „Unirii Poporului”

### La fereastra dragei mele

La fereastra dragei mele  
Cântă două rândunele,  
Și le-unde draga 'n vis,  
Știe cine le-a trimis:  
Mărul tândr înflorit  
Bădișorul ei lubit,  
Trandafirul crângurat  
Bădișorul depărtat.

La fereastra dragei mele  
Cântă două rândunele,  
Iese draga în pridvor,  
Ochii dulci îi plâng de dor,  
După mărul înflorit  
Bădișorul ei lubit  
După cel ce 'n Basarabia,  
Se luptă cu sabia.

Surioare rândunele,  
Solii visurilor mele,  
Spuneți dragel de departe.  
Că bătă dă pe moarte.  
Și-au plătit Rușii viața,  
Plânsul ce-l brăzdează fața,  
Și-or plăti Rușii cu sânge,  
Câte lacrimi o mat plânge.

Cătes de Traian Dragoș

## Moș Tilică

— fragment din amintiri —

Când eram copil, trăia în vecini cu noi un bătrân, căruiă noi copiii îi spunem moș „Tilică”. Moșul trăia singur, ca un cuc, în hura lui și toată averea îi era o capră. Ba, să nu mint, mai avea moșul două găini și o pisică răioasă. Găinile — cred eu — le ținea pe lângă casă numai așa... din fudurie, căci nu prea erau ouătoare. Moșul le căuta în fiecare zi de ou, dar... pace bună! Arareori avea ocazia să spună „a-ha!” Acest „a-ha!” însemna că găina e cu ou. De cele mai multe ori, dar mai ales când ducea dorul tutunului, moșul scripa necăjit pe degetul arătător și mोगорога în barbă: —  
— Dracu să vă ia, lighioane spurcate! — Asta însemna că găinile nu erau cu ou.

Pisica o ținea la casă... nu din fudurie dar... vorba aceea: să aibă cine îi ținea de urât. Șoarecii nu prea îi făceau bucluc, căci camera moșului era goală-goluță.

Pe pisica asta n'am s'o uit câte zile voiu avea de trăit. Mă leagă de ea o amintire „plăcută”. Jucându-mă adeseori cu pisica moșului, îmi „împrumută” și mie o leacă de răie. Și-a-poi, ține-te băete! Mă scărpinam până vedeam stele verzi. Și până să iea mama de veste, le „împrumutai” și eu căsenilor — la rândul meu — această boală „domnească”. Mai mare rușine

pe tata! Căci vedeți d-voastră... unde s'a văzut „protopop ră-os”!

Într-o primăvară, moș Tilică ne făgădui copiilor din vecini, că dacă îi va lăsa capra ne va sătura de „coraste”. Eu nu mai puteam de bucurie. „Coraste” de capră nu mai mâncasem și îmi închipuiam că tare bună treabă să fie. Și nerăbdător de isful meu, alergas mereu la coteșul unde era închisă capra moșului, să văd... dacă a făcut.

În sfârșit, sosi și ziua mult dorită. Capra îi dăruie pe moș Tilică cu doi iezi frumosi băițași.

Copiii din vecini dădură busna în colțul moșului, așteptând fiecare să și primească porția de coraste.

— Ei fiicășilor, acum odată am să vă sate pe „teletat”, — ne spuse moșul, zâmbind în barbă. Și așezându-ne roșă pe după masă, dădu fiecareia câte-o lingură de lemn. Luă apoi oala dela foc și turnând-o într'un blid mare de lut, îl așeză în mijlocul mesei.

— Luați acum și vă ospățați, — zămbi iarăși moșul — Dar nu-care-cumva să suflați la lingură, că se prăpădesc ieșii... Noi de frică nu cumva să moară ieșii, dar și dornici de coraste — ba poate și lămâzezi — dădurăm un valcă cu lingurile asupra blidului. Iaghiții și odată cu lăcomie, dar din prima focală ce simții în gură, scăpai lingura din mână și înapoi să scapăr dia picioare. Oii usturime care am simțit atunci, nu cred să fie nici în fundul

fiatul cel mai lipsit din purgator și cum a făcut și astăzi dimineață.

Intrând apoi în camera de zi a doamnei, servitoarea văzu pe perete tabloul unui tânăr și strigă: „Acesta a fost, doamnă, tânărul, care m'a trimis astăzi dimineață încoace”. Doamna se sperie și-i spuse că aceasta e cu neputință, deoarece acela este fiul ei, mort înainte cu 2 ani. Servitoarea însă și mai mult susținu, că acela a fost. Abia atunci se dumiriră amândouă că de fapt liturghia din dimineața aceea se vede că fiulul doamnei i-a ajutat mai mult și de aceea i-a dat Dumnezeu voie să i-se arde servitoarei și să o îndrume la maică-sa.

Observând doamna legătura tainică dintre sufletul fiului ei răposat și al servitoarei atât de cucernice, nu numai că îi făgădui o sâmbrie bună, dar o și asigură că o va ține lângă sine până la moarte.

Scritorul Rosignoli ne asigură că aceasta este o întâmplare adevărată.

Îngrijii-vă deci de cât mai multe liturghii pentru sufletele celor atât de dragi voră și veți avea mare înmângăiere în viață și după moarte.

Părintele Iuliu



### Incă o jertfă pe altarul credinței și al patriei

Jale mare s'a abătut la casa văduvei Ana Gabor din comuna Axente Sever cu prilejul slujbei înmormântării lui Dionisie Gabor în ziua de 5 Februarie a. c. Fiul al sf. noastre Biserici, cunoscut de toți ca om bun și blând, harnic și răbdător, darnic până la jertfirea de sine, Dionisie Gabor s'a dăruit cu totul patriei, jertfindu-și viața pe câmpul de luptă.

A căsūt ca un erou al vitejiei caporalul Dionisie Gabor în grelele lupte dela Vigoda, la 28 August 1941, așa cum în viață a fost un erou al credinței lui Hristos. Biserica plânge pe unul dintre cei mai vrednici credincioși și apărători ai săi, pe un membru din curatorat și crâșnic de mai mulți ani. Plânge văduva lui, Ana, nemângăiată, cu cele două copile orfane, cărora le-a rămas singurul sprijin. Iar durerea lor este mai profundă acum, când ei nu mai este și trupul său se odihnește pe întinderea pustie de hoardele necredinței, la o margine de drum lângă satul Carpova.

Rămâne totuși printre noi amintirea lui și va trăi în amintirea tuturor ca un erou și ca o mândrie pentru cei cari l-au cunoscut și l-au iubit. Faceți Domnului parte de victorie veșnică acestui mare suflet de erou, în împărăția sa.

Părintele Iuliu sufletește.

### Pentru un monument compozitorului Iacob Mureșanu

Intr'unul din numerii trecuți am publicat o scrisoare a Părintelui Vlad, în care se înscuțiește pentru ridicarea unui monument celui ce a fost compozitorul Iacob Mureșanu.

Se vede că acest articol a avut un bun răsunet, pentru că am primit de curând alte două donații, și anume am primit o scrisoare dela d-na Peraschiva Negruțiu, soția d-lei inginer Ioan Negruțiu din Blaj, care ne roagă să adăugăm la suma de 1350 Lei încă 1000 Lei pentru monumentul compozitorului Iacob Mureșanu, bunul și neuitatul D. Săle unchiu, iar d-le inginer Negruțiu ne-a dat și D. Sa altă mie în același scop, așa că avem deja depuși, la banca populară „Axente Sever” din Blaj, suma de 3350 Lei.

Nădăjduim că toți cititorii înțelegători se vor nizi a contribui cu cât mai mult pentru acest monument. Numai astfel se vor putea dovedi, că știu să-i cinstească pe marii noștri oameni.

### Introducere de preot la Geoagiul-de-Sus

Mica turmă a credincioșilor noștri din Geoagiul de-Sus a avut nespusa bucurie să primească în mijlocul lor pe Păr. Roman Hussar. Introdus de către Iasujii Păr. Prot N. Creșu din Aind, în ziua de 8 Februarie 1942. În fața poporului, Păr. protopop a predat noului numit sf. evanghelie, sf. cruce, și cheia, după ce a arătat credincioșilor înalta și sfânta menire a preotului de a conlucra la mântuirea sufletelor, la care noul introdus răspunzând cu mulțumirile și cu promisiunile convenite nu s'a putut reține să nu le vorbească și despre: raportul strâns dintre datoria preotului de a instrui și conduce poporul ca sămănător și păstor, și dintre datoria credincioșilor de a asculta glasul păstorului și de a-l urma întru toate. Bogăția lui vor fi ei, dacă-l vor urma făcând tot ceea ce-i învață.

Correspondent.

### Acum 24 de ani printre Românii transnistrienți

— Primul concert românesc —

26 Dec. 1917. A doua zi de Crăciun. Azi la ora 2 d. a. am mers la concertul, dat de corul nostru în localul școlii „Zemca”. Public mult, Sărmanii moldoveni, azi lan parte pentru prima oară în viața lor, la un concert românesc.

Programul a fost următorul: 1. Două colinde: a) „Ce vedere minunată”, b) „Trei păstori”. 2. Trei cântece populare: a) „Tot ți-am zis măndro, mă duc”, b) „Foale verde de trifoi”, c) „De-ar fi măndra”. 3. „Sună buciului”. 4. Declamațiunii. a) „Vesna” (Primăvara) de G. Ivanova și „Miorița” de Vasile Alexandri, versuri spuse de d-șoara Marla Ivan, fiica adoptivă a dlui Vasile Ivan, refugiat din Săcele, jud. Brașov. D-șoara Ivan și-a însușit bine limba rusă, de pe când era în Iași la un spital rus, ca soră de caritate. A declamat bine ambele poezii. Petița de opt ani Ștefania Margunavski, fiica negustorului Liuba Margunovschi de aici, a declamat rusește poezia „Pri dnevnicchi catare moșa svoi mișchi” (Despre fetița care și-a găsit ursulețul, jucăria) și încă o poezioară glumeață, comică. 5. Două cântece populare ucrainiene: a) „Trio ză horom: V puscunia. b) „Tro Baidu”. 6. „Moraru”. 7. „Pe-al nostru steag”. 8. Declamațiunii: a) „Voina” (Războiul) de G. Ivanova, declamată de Ioan Piteliu, student în litere

iadului. Moșul râdea pe vatră, gata să se prăpădească.

Din pricina corastei bucluce mi-se bășicase gura în așa fel, că de-abia puteam gâgăi ceva. De mâncat nici vorbă. Dar pentru păcălezia asta nu i-am rămas nici eu moșului dator. Căci, să nu-mi uit vorbe, mama — ca orice gospodină înțeleaptă — ținea la casă tot felul de medicamente. Intre alte multe avea mama într-o cutie și praf de pușcă, care era bun de leac la dureri de gât.

Intr'o seară, nimerind în cutia în care își păstra mama „farmacia”, luai din praf de pușcă cât crezui eu de cuviință, apoi aprovizionându-mă cu tutun — din al tatii — o luai spre bordeiul lui moș Tilică.

În seara aceea moș Tilică era tare morocănos. Se cunoștea de departe că ducea dorul tutunului.

— Ți-am adus o leacă de tutun, moș Tilică! — salutai eu, sărind peste pragul bordeiului.

— Zău? — făcu moșul, mestecând în colul gurii țesava ciubucului.

— Fără șagă! Dar nu-ți dau nici o schintă până nu-mi spui o poveste.

— Îți spui, șopârle. Nu una, două, ba câte trei, dar dă-mi să trag întâi măcar un fum,

— Dă pipa încoace, să ți-o îndop eu cu tutun.

Moșul, fără să bănuiască șiretlicul, îmi dădu pipa. Eu așezai în ea puțin tutun, apoi

strecurai, pe neobservate, praful de pușcă, iar de asupra prafului mai așternul un strat de tutun.

— Așa acum e îndopată pe „felelat”! — zâmbii eu. — Dar nu ți-o dau până nu-mi spui povestea.

— Îți spun, zău! Dar care să ți-o spun? — întrebă moșul, privind spre pipă cu jind.

— Să-mi spui povestea cu „purcelul nădrăvan”, — îi ordonai eu, întinzându-i pipa de lut.

— Bine, flăcăule, asta am să ți-o spun. Dar să trag întâi un fum, că mi-s'a uscat gura de dorul tutunului.

Moșul luă între degete un jeratic din vatră și îl așeză în pipă. Picăi de câteva ori și începu să povestească:

— Era odată un om sărac, cum sunt spre pildă și eu. Adecă, nu cum sunt eu, căci omul din poveste nu era văduv. Îi trăis și baba. Dar de sărac, era sărac, taran ca mine... Păc... păc... Și umblând odată omul ăsta prin pădure, să adune niște uscături, nimeri într'un pârâu peste un purcel, care guța ca în gură de lup... Păc., păc... Uitasem să-ți spun că omul ăsta, deși era bătrân, acum nu avea nici un copil. Pe semne baba lui era stearpă... Păc... păc... Omul luă purcelul în brațe, apoi aruncă în spate sarcina cu uscături și o luă spre casă. Sosit acasă dădu purcelul în grija femeii.

— Babă hăi, să îngrijești bine purcelul, că te miri... poate eu el vom avea și noi noroc,

acum la bătrânețe... Păc... păc... Ce dracu cu pipa asta, că nu răsuflă bine! — clătină moș Tilică din cap.

— O fi umed tutunul, moș Tilică.

— Se poate! Hm! — făcu moșul, păcălind mereu.

— Scormonește-l o leacă cu „suralău”.

— Că bine zici! — spuse moșul, șgândrind tutunul cu o bucată de sărmă, apoi simțind că fumul vine acum mai ușor, își văzu de poveste.

În seara aceea baba îi făcu purcelului o baie, apoi îl puse după cuptor la căldură. Dimineața, când se pomeniră din somn, ce le văzu ochii?... Păc... păc... Casa era măturată și curată ca oglinda, iar masa așternută cu toate bunățile. Pe semne, purcelul era nădrăvan... Păc... păc...

Deodată din pipa lui moș Tilică își pl o flăcăre, apoi îi sări din gură cât cole...

De spaimă, moș Tilică se rostogoli sub vatră, răcnind:

— Thii, trăsните-ar sfântu Haralambie!

Eu, tunde-o pe ușă afară.

Praful fusese cam multșor, căci îi măturase moșului și un dinte din gură. Dar după câteva zile îi trecu necazul. L-am împăcat eu câteva pachete de tutun. Pipa însă nu mi-a mai dat-o să i-o îndop eu pe „felelat”.

Sabin G. Trușia

Domnul Piteiu e bucovinean de origine, vorbește bine limba ucraineană și astfel a declamat bine și cu multă căldură această poezie patriotică, b) „La icoană” de Alexandra Vlahuță, spusă de Aurel Ștefanovici, absolvent al școlii comerciale din Brașov. D. Ștefanovici a mai declamat poeziile: „Lună, ori soare” și „Pocălna bețivului” de Teodor Speranță, poezii care au stârnit mult haz și a trăbuit să le spună de două ori. 9. Trei cântece pentru cor mixt: a) „Strugurele”, b) „Dorul meu”, c) „Neică, neiculiță”. 10. „La arme”.

Corul și-a dat toată silința, pentru a reuși acest concert, cât se poate de bine. Mi-se părea, că sunt în producțiune artistică din satele noastre de pe Țara Oltului. Priveam spre acești Moldoveni, cari având ochii împăceniți de lacrimi de bucurie și duloie, ascultau pentru prima-ori un concert în limba marelor lor. Notele muzicale au fost compuse de părintele Vichente Pop, refugiat din Sâmbăta de sus, jud. Făgăraș așa cum își mai aduce aminte de ele, de acasă. A făcut deci ca Robinson Crusoe, care în orice lipsă se află, tot găsea o modalitate, pentru a se putea ajuta singur. La reușita acestui concert au contribuit și doarele învățătoare de aici: Alexandra Vasilevna și Sofia Haralambina, cea de a doua e româncă din Basarabia. Venitul e destinat jumătate școlii de aici, iar jumătate corștilor.

Dacă vom pleca noi de aici, cine știe, când vor mai auzi ei cântece moldovenesti!

Astă seară au fost la mine coriștii „cu colindă”. I-am tratat cu ce am avut și eu, din toată sărăcia mea: ceala, colac, cozonaci și țigări. Nu voiu uita nici odată seara aceasta, când răsunau colindele noastre românești și casele acestor moldoveni. Ca un cântac mulcom, lin, un cântec dulce pierdut în codrii de brad, răsunau melodile acestea, cântate de Iov. Drugă din Ludșorul Făgărașului, a preotului Dumitru Salu din Vâlcele și a preotului Petru Leucă din Săcele. Gazda mea, Nicolae Hârjeu, un om vesel și glumeț, latră în casă, atunci când colindătorii erau încă la mine, cântând: „Ardealul, Ardealul, Ardealul v'asteaptă”, cântec pe care l-a învățat dela mine. Au petrecut coriștii o seară plăcută în casa acestui Moldovean, care plângea de bucurie, când auzea cântecele noastre românești. Oare când va răsar și pentru ei soarele culturii românești?..

27. Dec. 1917, Miercuri. A treia zi de Crăciun, Azi la ora 2 d. a. s'a ținut iarăși un concert în școală, cu același program. Sala a fost acum tixită de public.

La ora 7 seară a fost o convenire la gazda preotului Vichente Pop. Au luat parte coriștii și familiile lor. Intre oaspeți au fost și doarele învățătoare de aici: Alexandra Vasilevna și Sofia Haralambina. S'a servit la masă ceai și prăjituri, pregătite de soțiile noastre. Au fost și cântece și declamări. Ne-am simțit atât de bine la această convenire, uitând pe o clipă amarul pribegiei. Preotul Vichente Pop a mulțumit dnelor și doarelor și domnilor, cari au cântat în cor. Dă-

șul spune, că prin cântece am câștigat inimile acestor Moldoveni, cari la venirea noastră să arătau atât de reci față de noi. Au mai vorbit dnii: Vasile Ivan, Ioan Piteiu și Aurel Ștefanovici. Apoi vorbește moldoveneste doara Iov. Sofia Haralambina, care ne urează, să vedem cu bine casele noastre părăsite și spune, că aceste zile, în cari au concertat aici Românii ardeleni pribegi, vor fi însemnate în analele școlii primare și ale primăriei de aici. Urările ei de bine și le termină cu mâna dreaptă ridicată în sus și cu cuvintele: „Trăiască România Mare!” Corul cântă: „Să trăiască” și „Deșteaptă-te Române”. Dintre cântecele hazlii n-a lipsit nici strofa cu „pirohanele” nește plăcitate cu brăză, în forma unei cărămizi, pe cari noi, pe când, pe vremuri eram alumni ai Internatului „Vancean” de băieți din Blaj le numiam „jugăre” pentru că erau mari.

„Asta-i mândra, măi Ioane

Car'ne face „pirohane”.

Haideți s'o scoatem din minte

Să ne facă și plăcinte”.

Pe la ora 12 din noapte, am plecat fiecare la casa lui, păstrând pentru totdeauna ca o amintire scumpă, aceasta seară frumoasă, petrecută în zilele de pribegie, în mijlocul fraților noștri moldoveni transnistrienți.

Așa ne-au trecut sărbătorile Crăciunului în 1917, departe de Ardealul nostru iubit și mult dorit...

Valeriu Crișan

## Despre mărimea membrilor în asemănare cu trupul omenesc

Bade Ștefan,

În scrisoarea cea din urmă, îmi spui cam odată citind în Canonul Domnului Hristos, în Cântarea VII, ai aflat cuvintele:

— Chipul cel de aur, în câmpul Deira fiind închinat, cei trei tineri au disprețuit porunca cea foarte fără de Dumnezeu... — Pentru a înțelege aceste cuvinte, îmi spui că ai căutat în sfânta Scriptură la cartea lui Dănilă, ca să afli ceva mai mult despre acel „chip de aur”, și îmi spui că ai aflat, dar totodată ai dat și de altă înțeles.

La Cap. 3, în cartea lui Dănilă profetul, se spune că împăratul Nabucodonosor a făcut o statuie de aur, înaltă de 60 de coți, și largă de 6 coți. Dumniatale și se pare prea înaltă statua asta în asemănare cu lățimea sau grosimea pieptului. Și ai toată dreptatea. Dar să nu credem că măestrii aceia nu vor fi știut face statui, mai cu seamă că din vremurile vechi ne-au

rămas statui de toată frumusețea, cari au rămas până prin zilele noastre, și se păstrează în muzeele mari ale lumii, dintre cari eu încă n-avut norocirea să văd vre-o câteva.

Statua asta, pe care Nabucodonosor a așezat-o în câmpul Deira, era foarte mare, din aur curat. Socotind lungimea coșilor de atunci, și asemănându-i cu metral nostru de azi, Cotul Asirienilor avea 444 milimetri. Statua Nabucodonosor deci a fost înaltă de 26 coți și 16 cm., și lățimea pieptului era de 2 coți și 66 cm. și 4 mi.

Cam mică grosimea, față cu lungimea trupului, fiind seamă mai ales, că la un om mare, grosimea pieptului trebuie să fie a parte din lungimea trupului, iar nu a seama cum o aflăm aici.

Oamenii cari se ocupă cu „antropologia” sau știința trupului omenesc ne spun că lungimea mijlocie a unui om, trebuie să fie de patru coți asirieni, sau 6 picioare romane, adică un metru, 77 cm. și 6 mm. Sunt oameni și mai înalți decât atâta, și mulți și mai scurți. Că să fie însă asemănare, sau „proporție”, cum se zice, lățimea pieptului trebuie să fie a parte din lungimea trupului. Osul piciorului dela șold până la genunchi încă trebuie să fie de aceeași lungime, și tot așa dela genunchi în jos.

Mâna dela cot până la vârful degetelor mijlociu, trebuie să fie a zecea parte din lungimea trupului, și tot atâta trebuie să fie și lungimea feței, dela bărbie până la părul deasupra frunții.

Capul trebuie să fie a opta parte din lungimea trupului, iar gâtul a cincisprezecea parte. Asta se socotește însă numai la oamenii scurți și deplin dezvoltăți, căci copiii sugaci au capul cu mult mai mare în asemănare cu trupul decât omul mare. La copiii sugaci de pildă, capul e numai a patra parte din lungimea trupului, iar gâtul e atât de scurt, încât abia se vede poți biga mâna pe sub bărbia lui. Picioarele încă li sunt cu mult mai scurte și mai groase decât ale omului mare, în asemănare cu trupul.

Barietul se află în mijlocul trupului, și se împarte în două părți egale. Nu va fi în centru de greutate, căci pieptul, brațele și capul sunt cu mult mai grele decât șoldurile cu picioarele.

Fața omului se poate împărți în trei părți egale, adică dela bărbie până sub nas, de la nas până la sprâncene, și dela sprâncene până la părul de deasupra frunții.

Un ochi trebuie să fie a patruzecă parte din lungimea trupului. Intre ochi, mai este încă de un ochi. Lungimea nasului trebuie să fie a treizecea parte din lungimea trupului, și lățimea unei nări, trebuie să nu treacă peste a o sută optzecea parte din lungimea trupului.

Cam acestea ar fi măsurile membrilor trupului omenesc, în asemănare cu lungimea trupului, adică „proporția” la omul deplin crescut și bine dezvoltat.

La statua lui Nabucodonosor se vede că lungimea cu mult mai mare decât trebuie, și lățimea pieptului este numai a parte din lungimea trupului, și nu a șasa. Să ținem seama însă, că profetul Dănilă descriind lungimea statuei, ne socotește numai chipul lui Nabucodonosor, și „social”, adică pedestaul și grupina pe care a fost așezată statua. După lungimea pieptului, putem conștăta că lungimea chipului acela de aur a fost de 15 m. 98 cm. și 4 mm., iar înălțimea pedestaului sau a socului lui de 10 m. 65 cm. și 6 mm.

Mai întrebă-mă astăzi de lucruri, că te plac și mie, și-ți răspund cu drag.

N. Lupu

## Noapte de iarnă

Fulgi de neaună, albă, moale  
Cerne bolta înegrită  
Satul poartă'n spate-i giugă  
Cu steluțe 'apodobită.

Dramul pare-un lac de spume  
Iară pomii din grădină,  
Îveliți în puful moale  
Crenghi de argint în jos înclină.

Noaptea val de val se lasă  
Cu zăpada care crește.  
A 'ncetat apoi să ningă.  
După deai luna țâșnește.

Și aruncă raze blonde  
Peste neaua 'nvințită  
Satul mort pare în noapte  
O fântână părăsită

Lângă drum, stă trist 'o cruce  
C'uo Isus plin de rugină  
Pe-a lui cap neaua curată  
I-a'npletit recea-i cunună.

A gemut prelung un câine  
Lângă țarcul plin de oi,  
Iar spre șura loghetată  
A sburat un pițigoi

Doarme apoi în noapte satul.  
Sus pe boltă, lună, stele  
Licăresc și par în noapte:  
Alba fire de mărgele.

Varhanlovski Al.

## Rugăciune către ingerul păzitor

Tu ingere ce ești trimis  
Dela bunul Dumnezeu  
Ca să fii întotdeauna  
Lângă slab sufletul meu,

Nu te duce dela mine  
Pentru necredința mea,  
Ci mă'n deamnă să înconjor  
În tot locul fapta rea.

Luminează a mea minte  
Binele să 'nfăptuesc,  
Calea dreaptă tu-mi arată,  
Ca să nu mai rătăcesc.

Zi și noapte fii cu mine  
Și mă scapă de cel rău,  
Pentru păcatele mele  
Roagă-te lui Dumnezeu.

Alexandru Indrie

# CUM STĂ LUMEA ȘI ȚARA

## Războiul din Pacific

Luptele din Răsăritul îndepărtat sunt mai înverșunate. De pretutindenea se acesc mari biruințe japoneze.

La începutul acestei săptămâni trupele japoneze, după ce au ocupat întreaga insulă Malaca, au atacat insula Singapore. Sprijiniți de tunuri și avioane, Japonezii au trecut prin strâmtoarea Johre și au pus piciorul pe insulă, lângă localitatea Seranji. Toate încercările Englezilor de a întâmpina înaintarea Japonezilor n'au izbutit, așa că în curând a început atacul asupra orașului Singapore.

Se spune că atacurile japonezilor în orașul Singapore au fost foarte puternice și că Englezii au fost peste tot înfrânți.

În cele din urmă, după lupte crâncene, trupele japoneze au cucerit și orașul Singapore. Acest oraș a trebuit să fie luat casă cu casă, prin lupte corp la corp.

Acum trupele japoneze continuă și străduirea insulei Singapore de trupele engleze care se mai găsesc acolo. Luptele nu pot să se termine decât prin înverșunare.

Pe frontul din Birmania, Japonezii care ocupă orașul Mulmein înaintează către capitala Tenasserim. În ținuturile ocupate Japonezii domnesc liniște și populația acolo este foarte bucurată de stăpânirea japoneză.

În cursul acestei săptămâni Japonezii au întreprins atacurile și asupra Insulelor Olandeze. Din zi în zi, încercuirea acestor insule devine tot mai strânsă. Orașul Pontianak de pe aceste insule a fost ocupat de Japonezi.

Se așteaptă ca nu peste mult Japonezii să năvălească și în Insulele Olandeze.

## Se mișcă pietrele în Răsărit

Războiul Japonezilor din Răsărit va aduce mari schimbări politice în țările de pe front. În Birmania sunt nemulțumiri și turburări împotriva Englezilor. În India naționaliștii pun la cale în continuu răscoale împotriva stăpânirii engleze și pregătesc planurile pentru mișcarea de eliberare de sub jugul englez.

Se spune că mareșalul Ciang-Kai-Shek, liderul Chinei bolșevice, a avut mai multe negocieri și sfaturi cu vice-regele Indiei cu miniștrii americani.

## Războiul împotriva bolșevismului

Pe frontul din Rusia bolșevicii și-au continuat atacurile, cu toate că au suferit pierderi grele. Mai ales în zilele din urmă bolșevicii au avut pierderi mari, în tunuri, avioane și care de luptă. Trupele germane sunt în așteptarea primăverii, când va începe deslănțuită ofensiva cea mare.

În ținutul Donețului, trupele române, maghiare și croate au deslănțuit o puternică ofensivă, respingând pe bolșevici.

La Petrograd s'au dat de asemenea lupte crâncene, bolșevicii încercând să împiedice înaintarea trupelor germane.

## Declarațiile lui Stafford Crips

Sir Stafford Crips este ministrul pe care Anglia îl are la Moscova. Acest ministru a ținut mai multe cuvântări prin Anglia, despre războiul Rusiei și Angliei cu Germania.

În declarațiile făcute, dl Stafford Crips a arătat că Rusia bolșevică s'a pregătit de multă vreme pentru războiul cu Germania. Mai mult, acest ministru englez a spus că s'a hotărât ca întreaga Europa să fie dată Rusiei.

## Darul diavolului Hitler pentru ajutorul de iarnă

Diavolul Hitler a dăruit pentru ajutorul de iarnă din România 40 de bărăci, care pot fi folosite de locuințe pentru muncitori. O parte din aceste bărăci au fost trimise în luna trecută, iar o parte acum. Prețul bărăcilor date de dl Hitler valorează 40 de milioane Lei.

## Adunarea șefilor armatei și a generalilor

La președinția consiliului de miniștri a avut loc o adunare a șefilor armatei și a generalilor de divizie. Adunarea a fost urmată de o masă, la care au vorbit dnii Mihail Antonescu și general Pantazzi.

## Explozia dela Tanger

La Tanger, pe coasta de miază-noapte a Africii s'a întâmplat o mare explozie de bombe, care a omorât mai mulți oameni.

Se spune că bombele care au explodat se aflau într-o valiză (cufăraș) adresată consulatului Angliei și că această valiză ar fi fost trimisă din Gibraltar.

Explozia aceasta a stârnit mari nemulțumiri în populația orașului, care vede în ea o încercare de a Englezilor de a face turburări.

## Războiul din Africa

Bătălia de pe frontul african se duce înainte cu mare înverșunare. Singurul oraș mai însemnat pentru războiul african, care rămase în mâna Englezilor, este Tobrukul.

Englezii și Americanii înfrânți în bătăliile din Libya caută să arunce răspun-

derea acestor înfrângeri asupra guvernului francez, care ar fi dat ajutor generalului Rommel.

## Câni ciobănești în război

— Cum luptă bolșevicii —

Dacă n'am fi trăit-o chiar noi înșine și dacă n'ar fi văzut-o ochii noștri precum și dacă nu ne-am fi convins pe urmă că de fapt așa este, n'am fi crezut niciodată povestea un luptător, de câtă blăstămăție sunt în stare soldații bolșevici. Carele noastre de luptă își fac drum printr'un atac înverșunat contra artileriei de câmp antiaeriene și anti-car bolșevice, către o fortificație (intăritură) de tun ridicată la marginea localității. Sub protecția acestora înaintează unitățile motorizate coborâte. Sovieticii — maeștrii recunoșcuți în a ascunde ceea ce voesc să facă — s'au cuibărit într'un câmp de porumb, din care nu se poate vedea nimic și din care ne întâmpină un foc violent de infanterie și artilerie anti-tanc.

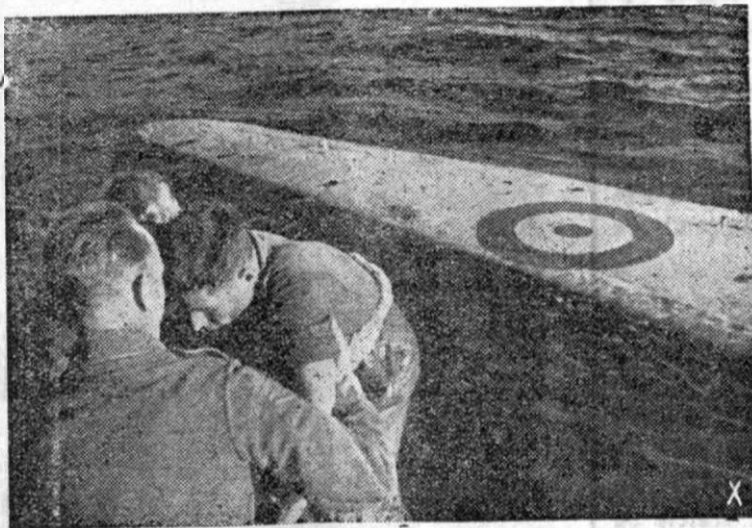
Ajunghând la cam 100 metri apropiere, se pare deodată între ogoare o pleadă de câini ciobănești uriași, gonind nebunește împotriva noastră. Vedem legate în jurul lor niște ciudate genți de pânză. Câinii de legătură, ne gândim noi, fiind cam până la 25 animale. Probabil așteptarea urmează a duce trupelor celor mai apropiate comunicări despre înaintarea noastră reușită, pentru a se trimite întăriri.

Păcat de frumoasele și splendidele animale cari, fără să se impresioneze de gălăgia violentă a luptei, aleargă curajoase contra focului nostru. Ne pare rău că trebuie să le luăm la țintă și să tragem asupra lor.

După aceasta deveniram — din interiorul carcelor noastre de luptă — martorii unei întâmplări groaznice. Doi câni cari înaintează până la câțiva metri distanță — unul dintre animale fusese împușcat — căzură deodată unul peste altul. În aceeași clipă răsună o explozie puternică, trupurile animalelor sburară în aer rupte în mii de bucăți pline de sânge, ca și cum ar fi fost zdrobite de o lovitură de obuz în plin sau de o mină. Noi însă nu avem timp să ne dăm seama de această întâmplare.

Abia mai târziu, după ce soldații noștri goliseră poziția inamică printr'o luptă de infanterie care poate servi drept exemplu și după ce bolșevicii au fost gonțiți ca porcii din gaurile lor, puterăm să ne explicăm această ciudată întâmplare:

În gențile de pânză ale animalelor împușcate, care erau legate de ei ca niște șei și care noi le-am socotit a fi genți de curieri, se găsește un material exploziv foarte puternic. El este legat de o vergele de lemn de o înălțime de 10 cm. fixată vertical (oblu în jos) pe spatul animalului, putând fi aprins prin presiune asupra acestui lemn.



Oricât de mari sunt dușmanii pe câmpul de luptă, totuși se mai strecoară din când în când și câte o rază de dragoste către deaproapele. Astfel vedem în chipul acesta cum vasele de salvare germane scapă viața unui aviator englez, care a fost nevoit să se coboare cu avionul fără de veste și împotriva voinței sale.

Dresorul (celce învață) de câini, pe care l-am descoperit între cei 600 prizonieri capturați, explică interpretului (tălmaciului) rafinetul mecanism. El adevărate ceece bănuim deja, însă ceece n'am fi putut drept posibil. Câinii erau dresați pentru a se apropia de carele de luptă în mers, pe care trebuiau să le arunce în aer. Părea foarte probabil că intrând sub tankuri se vor încurca în mecanismul lor aprinzând astfel mașinile drăcești. Încercătura lor ajunge pentru a face un car de luptă cel puțin incapabil de a mai lupta. Un mijloc de luptă într'adevăr drăcesc de o cruzime aproape de nelăchiplut. E o „metodă de luptă” tot așa de josnică și mișelească ca și celelalte multe metode criminale ale bolșevicilor, alături de cari își găsește locul. (ESS)

## STIRILE SĂPTĂMÂNII



**O zi a cumpătării.** Ziua de 22 Februarie a fost sortită de cel mai mare să fie o zi a cumpătării. În secesată zi Românii și Româncele sunt rugați să renunțe la o plăcere, la o haină sau la parte din mâncarea lor și prețul acestei renunțări să fie dăruit pentru „Ajutorul de iarnă.”

**Lipsă de sentiment național.** În seara zilei de 1 Februarie în comuna Agriștea Jud. Târnava-mică, a avut loc o producție teatrală urmată de dans, unde, în fața autorităților locale, s'au executat în majoritate cântece și dansuri ungurești. Ar fi de dorit, ca reprezentanții acelei comune, să se lase pătrunși, de mai mult sentiment național.

**Ajutor pentru gazetă.** Am mai primit drept ajutor pentru gazetă următoarele sume: Atanasiu Roșian, Aiud, Lei 275 Gheorghe Zeiș din Piatra Neamț Lei 175. Sabău Ioan lui Onu curator II în Folș Jud. Hunedoara Lei 25, și de la Dr. Ioan Borcoman notar public Răpeș Lei 75.

**Un prizonier bolșevic omorât pe un preot finlandez.** Gazetele scriu că un prizonier bolșevic a omorât pe preotul închisorii din Turku. Prizonierul bolșevic, un parașutist a declarat că el vrea să se încreștineze și a cerut să stea de vorbă cu preotul închisorii. În cursul uneia din aceste întrevederi, bolșevicul a împântat preotului un cuțit în spate,

**Hoț grijului.** Marți în noaptea de 10 spre 11 Februarie un hoț a pătruns în pivnița locitorului Konnerth Martin din comuna Șona. de unde a furat două butoaie cu vin, în valoare de 12000 Lei. Hoțul s'a arătat tare grijului în isprava pe care a făcut-o și ca nu cumva să afle păgubașul a umplut la loc butoaiele din care luase, cu vin din alte butoaie mai mari. După această ispravă hoțul a pus totul la loc și a aranjat toate lucrurile în așa fel încât și păgubașul s'a arătat mulțumit de ordinea ce l-a făcut în pivniță.

**Și-a împușcat fratele din cauza unei fete.** Între frații Francisc și Nicolae Catran din comuna Lovrin era o leacă de dușmănie din cauza unei fete. Și ca acolo, unde sunt la mijloc femeile, nu putea să iasă un lucru bun. Francisc Catran, deși mai tânăr, un copilandru de 19 ani, și-a împușcat fratele cu un revolver.

**A mâniat pe Dumnezeu.** De mai mulți ani, gazetele noastre au scris despre o bu'găroaică, anume Cristina Stanceff, care și-a năcis în Bulgaria logodnicul, ce o înșelase cu alta. Fiind osândită la moarte, fata din Rascluc a fugit la noi, în România, declarându-se Româncă, pentru a fi judecată mai ușor de legile noastre. Guvernul bulgar a cerut-o în mai multe rânduri, însă ea a avut norocul ca între timp să se căsătorească, la închisoare, cu un pușcăriaș tuberculos, devenind astfel cetățeană română. În scurtă vreme ea a rămas văduvă și inimile judecătorilor au început să se moale de soarta ei. Dar Dumnezeu nu bate cu băta. Ea care n'a stat la îndolală să cerme viața unui om și apoi a fugit de pedeapsă, n'a mai apucat să se bucure de libertate. În Bulgaria, procesul ei a fost judecat din nou și judecătorii l-au s hîmbat pedeapsa cu doi ani închisoare, pe care îi făcuse în închisorile din România. Cristina Stanceff însă n'a mai putut pleca să-și vadă țara și să fie liberă. În ziua când poșta îi aducea vestea mântuitoare, ea vinovată de oșor, trăgea să moară în spitalul închisorii. Și n'a mai apucat să audă nici vestea iertării. — Morțile lui Dumnezeu macină încet, dar sigur. Pedeapsa dreptății lui lovește întotdeauna.

**Familii eroilor călătoresc cu 50% reducere pe C. F. R.** Ca o răsplătă a jertfei pentru țară, s'a aprobat ca membrii familii răniților din acest război să călătorească pe tren cu o reducere de 50%. Aceste reduceri se dau pe baza unor foi de drum și a unor adeverințe eliberate de Cercurile de recrutare.

**Mari zăpezi în Spania.** În iarna aceasta au fost zăpezi mari. În Spania zăpada a fost foarte groasă, încât în multe părți trenurile au fost înămețite zile de-a rândul. Pe linia Abacete-Carta zăpada a fost așa de mare încât călătorii unui tren înzăpezit au fost aprovizionați cu alimente din avion, deoarece niciun tren nu s'a mai putut apropia de trenul înzăpezit.

**Foc mare în Filadelfia** În orașul Filadelfia din America, un foc mare a mistuit 20 de case mari, în cari se aflau prăvălii și locuințe. Alte 50 de clădiri au suferit stricăciuni. Pagubele sunt foarte mari.

**O mamă a fost otrăvită de fiica ei cu stricnină.** O întâmplare groznică s'a petrecut în comuna Rușeșu de lângă Galați. Soșii Ion Morariu și Filoftela, conducătorul fermei Statului, din această comună au crescut de safiet o copilășă orfană. Credeau că vor avea în chipul acesta un sprijin și o mângâiere la bătrânețe. N'au știut însă pe cine cresc și încălzesc la sînii lor. Fetița, Elisabeta, nu s'a

arătat vrednică de mila părinților ei. La curtea lor s'a pripășit un argat și Elisabeta, acum destul de mare, s'a îndrăgostit de el. Cum însă părinții ei nu aprobau dragostea, în casa familiei Morariu era dese. A urmat apoi concedierea argatului ce a înrăit și mai mult pe Elisabeta, fiind bolnavă, Filoftela Morariu a cerut betel să-i aducă un medicament. Acolo loc să-l dea medicamentul cerut l-a otrăvit n'ă (otrăvă foarte puternică), așa că și cita femele a murit în ch'nuri mari. La n'a bănuț nimeni omorul și Filoftela a fost îngropată. Cu vremea însă o s'a strecurat în inima soșului văduv. Tărit să întrebe o ghicitoare despre soșii sale. Arzind de această Elisabeta rariu a fost cuprinsă de teamă și a mîntotul. Pentru fapta ei a fost osândită în hisoare.

**Cel mai mare vapor din flăcări.** În zilele trecute, pe vaporul „Normandie” care sa afla în portul New York a izbucnit un foc mare. În momentul începutului focului, pe vapor se aflau 2500 oameni. Cea mai mare parte din lucrători au scăpat de primejdie, atunci când a început vaporul. Vaporul acesta era unul din cele mai vapoare din lume și putea să poarte călători. Guvernul francez a cerut de la guvernul american pentru acest vapor.

**Ungurii vor avea și un vice-regent.** Se știe că vecinii noștri, Ungurii, sunt mulți de un regent, adică de un conducător care ține locul regelui. Prim ministrul Ungar s'a gândit acum să influențeze și un vice-regent. Acest vice-regent va fi ales prin adunarea națională, dintre cei trei candidați care îi hotărăște regentul. Vice-regentul va avea titlul de „aitoșă” și ține locul regelui în absența acestuia lipsește ori este bolnav.

## Pilde pentru

### Numai Biserica Catolică e cea adevărată

Harter, celebrul istoric al imperiului austriac, a fost mai întâi pastor protestant în Schaffhausen, în Elveția. Prin hărnicia și sa ajunsese șeful pastorilor din canton. După îndelungate studii și meditații asupra teologiei catolice, ajunsese la convingerea că Biserica Catolică poate fi cea adevărată. deci vechi și tot ceea ce îl putea lega și intra fericit în sînii Bisericii. „Spovedinile pe care le îndură Biserica Catolică în veacul nostru și în lumea întreagă, scrie el, dată după convertire, au o înrîurătoare asupra minții mele; examinai



Dăm aici fotografia atac german în Africa Nord. Auzind soldații germani că se apropie Eritreii, au sar iute și se pregătesc pentru atac respectiv în apărare.

ală a părților diverse și mijloacele de luptă  
 ebunțate de către unii și de către alții... Iată  
 e faptele care mă facură să reflectez serios  
 bra existenței unei instituțiuni care țese re-  
 și întărită din lupta contra atâtor duș  
 și declarați pe față și deghisați în mod cât  
 oate de ipocrit.»

Odată cu Harter se converti și fiul său,  
 se făcu iezuit și a scris o Teologie dogma-  
 de răsunet mare.

\*

Sunt unii nesocotiți care spun că toate re-  
 le ar fi bune. Limbajului absurd al acestor  
 miciți le răspunde Pascal când scrie că a  
 și astfel înseamnă a spune că e tot una a  
 a ceapa cu Egiptenii sau șerpii cu locui-  
 din Dahomey, cu a adora pe adevăratul  
 Dumnezeu, creatorul cerului și al pământului.  
 însemnă a spune că Jidovii, care au răstignit  
 Fiul lui Dumnezeu, sunt tot așa de plăcuți  
 azeirii ca și creștinii care adoară pe Isus  
 mort pentru mântuirea lor. Înseamnă  
 și nu sunt adevărate deodată în aceeași  
 tiune.»

### tru cel ce se ridică contra Bisericii

Păr. Berthier, un mare apostol al timpu-  
 noastre, scria undeva: «Când aud pe unii  
 ându-se contra religiei catolice, (d-vinita-  
 ăreia se face așa de admirabil vădită), sub  
 ext să propoveducea adevăruri pe care nu  
 tem cuprinde ca mintea, mi-se pare că aud,  
 o vorbă a sfântului Atenasie, oameni care  
 procrea soarelui sub pretext că sunt unii  
 care-l întunecă.»

### Puterea Bisericii

«Biserica, a scris undeva Lacordarie, este  
 trată cu o putere pe care nimic în lume  
 utut-o sfărâma, nici veacurile, nici regii,  
 înțelepții. Veacurile au venit cu imperiul  
 clemențele duratei; Biserica le-a privit cum se  
 și s'a servit de ele pentru a le supra-  
 li. Regii au ținut în mâinile lor toată pu-  
 omului; Biserica a binecuvântat sau bleste-  
 trecerea lor, și într'un caz ca și într'altul,  
 ertnut țărână pe capul lor și ea a rămas  
 înțelepții au scris cărți și și-au făcut re-  
 e; Biserica a pus stăpânire pe cărțile lor  
 um când rezumelele le este mai mult decât  
 iantire fără virtute, ea se servește încă de  
 ga lor, pentru a-și garanta propria sa ne-  
 te.»

\*

«Persecuția face martiri, erezia nu face  
 apostoli...»

«Toate ereziile vin dela desfrân și condus  
 desfrân» (scrie Păr. Berthier).

Ioan Vultur



### Sfaturi pentru păstrarea sănătății

#### 1. Mănâncă, pentru ca să trăiești.

Malte boale se capătă din mănucarea rea  
 sau băntură prea multă.

Să nu mănânci niciodată mai mult decât  
 îți primește stomacul, nici nu te scula dela masă  
 prea sătul.

Mestecă bine mănucarea; cine mestecă  
 bine, mistule pe jamătate.

Hana compusă din pâine sau mămăligă,  
 ouă, lapte, legume, brânză, fructe și grăsimi  
 este îndestulătoare pentru cel ce nu muncește  
 cu brațele; acel ce muncește însă din greu, au  
 nevole și de carne.

Nu mănca în fiecare zi același fel de  
 mănucare.

Bănturile spirituoase s'ăbesc puterile.

Cea mai bună băntură este apa de izvor.

#### 2. Odihnește-te noaptea ca să poți munci ziua.

În firea omului este a munci ziua și a  
 dormi noaptea.

Noapțile petrecute scurtează zilele.

Culcarea de vreme și scularea de dimi-  
 nești este cel mai bun leac pentru păstrarea  
 sănătății și prelungirea vieții.

A te scula târziu este tot atât de vătă-  
 mător sănătății ca și a te culca târziu.

Aerul și lumina dimineții sunt dătătoare  
 de viață.

Cine se odihnește bine noaptea, lucrează  
 cu spor a doua zi.

#### 3. Munca îndrește, iar trândăvia slă- bește puterile omului.

Omul este făcut pentru a munci. Munca  
 regulată, în fiecare zi dă putere și sănătate.

Celce muncește cu brațele are nevole de  
 a lucra și cu mintea.

Diminețile și sărbătorile trebuiesc pe-  
 trecute la biserică, la conferințele populare, la  
 teatru sătesc și cu cititul de cărți folositoare  
 pentru luminarea minții.

Cel cu mintea luminată își pune trebile  
 la cale mai cu rost.

#### 4. Îndemănare și spor la muncă.

Când te trezești, nu te lenevi în pat, ci  
 freacă-ți ochii, întinde-te odată bine, apoi sări  
 din pat, îmbracă-te și spală-te repede pe cap  
 cu apă rece, vei avea ochii violi, mintea ageră  
 și îndemănare și spor la muncă.

5. Dacă ți-l la viață, îngrijește-ți corpul.  
 Omul respiră prin piele ca și prin plă-  
 mână.

Cine îngrijește de curățenia trupului este  
 sănătos și volnic toată viața.

Spală-te dimineața cu multă apă pe față,  
 pe gât, plept și pe mâini și vei fi ferit de  
 multe boli.

6. Imbracă-te subtilre vara, potrivit larna  
 și nu prea gros toamna.

În casă nu sta îmbrăcat prea gros, de  
 asemenea și afară, dacă umbli; când mergi  
 în căruță, la un drum lung și pe un frig mare,  
 poți îmbrăca cojocul.

Nu purta baine strâmte. E bine ca între  
 piele și haină să fie aer, care apără de frig  
 și de căldură. Haina să nu strângă nici la gât  
 nici la cingătoare.

Când îți este frig, nu te încălzi la foc, ci  
 umbli până te încălzești.

#### 7. Dacă vrei să fii sănătos, mănâncă zarzavaturile.

Zarzavaturile sunt bune și hrănitoare. E  
 bine să se mănânce proaspete, dar bine spă-  
 late și bine gătite.

Ceapa ajută celor cu stomacurile leneșe.

Hreanul e bun pentru mistuire.

Morcovii dau poftă de mănucare.

Pătăgelele roșii vindecă bolile de ficat  
 și de nervi.

Spanacul ajută celor slabi și anemici.

Sparanghelul curăță sângele.

Țelina e bună contra reumatismului.

Urzicele sunt bune pentru oticoși.

Usturoiul cu lapte e bun în contra îm-  
 bricilor.

Sămânța de bostan ajută să fie dată afară  
 din om panglica — un vierme rău și primejdios.

Cul. I. P. C.

### Ne paște o mare primejdie

— Tifosul exantematic —

Pe când eram student în medicină la Cluj,  
 am citit în cărți, și profesorii noștri ne vorbeau  
 adeseori despre grozăviile tifosului exantematic  
 de prăpădul pe care acasă boala l-a făcut în  
 războiul trecut în țara noastră și de toate gro-  
 zăviile sale; dar de când mi-a fost dat să văd  
 bolnavi cuprinși de povara tifosului exantema-  
 tic, an de an, toamnă de toamnă și iarnă de  
 iarnă, odată cu primii fiori de frig, mă străbat  
 și fiorii grijilor de primejdia ce ne poate paște  
 pământul țării noastre. De aceea socotesc că a  
 scrie, a repeta și repeta și a atrage atenția cât  
 mai multora dintre noi la aceasta boală, la mo-  
 dal cum trebuie să ne păzim de ea, nici când  
 nu strică, ci numai de folos poate fi.

#### Cum se iau bolile peste tot

Tifosul exantematic este o boală molipsi-  
 toare, adică ea nu se capătă din „bun senin”,  
 ci se ia dela om la om. Bolile molipsitoare tres  
 dela om la om în mai multe moduri, adică fe-  
 lurii; după boală și boală. Așa unele dintre bo-  
 lile molipsitoare se iau direct, adică numai dacă  
 vine omul în atingere ori stăm în apropiere  
 bolnavul cu cel sănătos; așa e de pildă pojarul.  
 Alte boli se iau direct ori indirect, ca de  
 pildă scarlatina. Un copil sănătos poate lua  
 scarlatina dela alt copil bolnav dacă vin în a-  
 tingere și dau mâna ori se sărută. Dară scarla-  
 tina se poate lua și indirect, adică fără a se  
 vedea și întâlni unul cu altul, ci venind în a-  
 tingere copilul sănătos cu bucăți din pielea  
 care se cojește de pe cel bolnav, piele care a  
 fost dată la îndepărtări, cum s'a dat cazul, mai  
 de multe ori. S'a întâmplat că un copil, pe  
 când era bolnav de scarlatină, a scris o scri-  
 soare altui copil, prieten al lui, în alt oraș, și



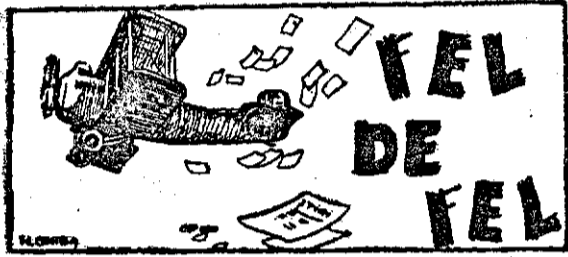
Pe urma marilor zăpezi  
 și ghețuri din Rusia, auto-  
 camioanele germane au avut  
 mult de suferit, fiindcă nu  
 erau pregătite anume pentru  
 astfel de friguri îngrozitoare.  
 Chipul nostru arată un auto-  
 camion german rămas în  
 pană, cum s'ar zice, dar nu  
 peste mult îl ridică soldații.

în scrisorile de pe mâna lui au căzut coji de pe pielea sa și odată cu scrisoarea i o trimisă sculuit boala.

Boli cari dela om la om se iau indirect, adică fără a se vedea sau întâlni omul sănătos cu cel bolnav, sunt atâtă și atâtă, așa: Febra tifoidă, — tifosul de burtă — se poate lua din apă infectată cu boală, apa în care s-a ajuns murdărie — scun — dela cel bolnav. Oțica se capătă din praful în care a scuipat cel oțicos și așa mai departe. Deosebit de aceasta sunt alte boli pe cari dela om la om le duc animalele sau diferite găgăanii, ca de pildă frigurile de baltă, cari dela om la om sunt duse de țânțari, țânțarul picșăd și sugând sânge dela unul cu friguri, sânge în care e sămânța frigurilor, și apoi băgându-l acrat sânge înveșinat în altul sănătos prin picșătura de țânțar.

Dr. Ioan Frățilă

(Va urma)



### Cel mai bogat rege din lume

Este un rege indian numit Nizamul din Helderobad. Averea lui valorează vreo 200 miliarde Lei. Pentru a putea transporta aurul și pietrele scumpe ale acestui rege ar trebui cel puțin 50 de autocamioane mari. El se mândrește cu bogăția, spunând că dacă ar voi, ar putea pardoași cu pietre scumpe ulțele tuturor orașelor din Europa.

### Căminuri de odihnă pentru femeile lucrătoare din fabricile de arme din Germania

În Pomerania s'a deschis cel dintâi cămin de odihnă pentru femeile cari lucrează în fabricile de arme din Germania. Fiecare femeie poate petrece în cămin 14 zile, primind pe acest timp întreaga salară și bani de călătorie.

### Cunoașteți istoricul mănușii?

Încă la începutul veacului nostru, adică pe la 1900, mănușile le purtau numai domnișii mari. Când mergeau domnișii la plimbare sau făceau o vizită sau se duceau la petreceri, trebuiau să poarte mănuși. Acum, mai ales vara, această regulă nu mai este ținută cu strictețe.

Mănușa e cusută încă din vechime. Mai întâi de toate, se purta numai în război și la vânatoare. Mănușa de fier, căptușită cu piele sau stofă, era de lipsă răzbeinicalui pentru a-l feri de loviturile de spadă. Mai târziu s'a făcut mănușa din piele de bivol. Când a început să fie purtată și de femei, s'au făcut din materii mai fine. La curtea italiană, în timpul familiei Medicilor, cele mai nobile doamne purtau mănuși ca podoabă; erau mănuși din pânză fină și ajungeau până la cot. Bucățile cari ne-au fost păstrate din acea epocă sunt bogat împodobite cu perle fine și sire de aur. Mersul din acest punct de vedere, s'a făcut în Anglia, de exemplu sub regina Elisabeta.

Dar oricât de fine, brodate sau parfumate ar fi fost mănușile, nu era îngăduit să le porți

niciodată la o festivitate. Curtea întreagă își scoate mănușile, ca semn de respect, la trecerea regelui. Și la audiență și la biserică se mergea fără mănuși.

La cavalerii din evul mediu mănușile erau simbolul investirii și a ridicării în grad, iar episcopii poartă și astăzi mănuși la slujbele dumnezeiești. Tradiția cavalerescă era ca în semn de provocare să se sruce mănușa (mănușa de duel).

Mănușa a rămas articol de lux până în secolul 17. Abia mai târziu a devenit un obiect de folosință generală, și anume ca mijloc de apărare în timpul iernii contra frigului și înghetului, o întrebuințare a mănușii la care nu se gândise nimeni înainte.

## Cărți nouă

**Almanahul Provinciei Mitropolitane Române Unite de Alba-Iulia și Făgăraș, pe ziua de 1 Ianuarie 1942, editat de gazeta „Unirea Poporului” dela Blaj. Blaj, 1942, Tipografia „Lumina”, Miron Roșu, 52 pagini de format 23/15 cm. prețul Lei 40.**

Acest almanah era să fie o parte a „Calendarului dela Blaj” pentru preoți. Tipografia noastră însă având prea mult de lucru, nu a putut săpare la timp, și astfel am fost nevoiți a-l tipări mai târziu la Tipografia „Lumina” a d-lui Miron Roșu.

Almanahul cuprinde toate oficiile și persoanele din Arhidieceză și din cele 4 dieceze, părțile rămase la noi, iar la sfârșit are un indicator alfabetic al parohiilor din toate cele 5 eparhii, așa că oricine poate căuta ușor parohia care-i place și se poate dumiri, care este oficiul poștal al acelei parohii, dieceza și protopopiatul în care se află, precum și preotul care o păstorește. E o lucrare grea și migăloasă, întocmită de colaboratorul nostru Păr. Grigore Tecșă, pe care cetitorii noștri îl cunosc din „Calendarul dela Blaj”.

Nici un preot nu se poate lipsi de acest almanah.

**F. Brânzeu: Ce este vocativul? În căutarea unei definiții. (Extras din „Anuarul VI” al liceului „Coriolan Bredleanu”) Lugoj, 1942, Tipografia „Corvin”. 24 pagini de format 23/15 cm.**

Di profesor F. Brânzeu arată în această broșură, scrisă pentru cărturari, ce exprimă vocativul și află 48 de funcții expresive ale lui.

România, Tribunalul Târnava Mică Dumbrăveni. Nr. 740-1924. Extras din Registrul persoanelor juridice. Nr. de ordine: 9/15, titlul persoanei juridice: Casina din Dumbrăveni, numele profesiunea, domiciliul și naționalitatea persoanelor ce compun organele de direcțiune și administrație: Dr. Ilarie Holom avocat președinte Negrușiu Nicolae inspector general, președintele de onoare, Vențel Saszika pensionar vicepreședinte, ungar, Dr. Bazil Isailă medic, econom. Pop Nicolae profesor bibliotecar, Membrii în comitet: Dumitru Șerbănescu, maior. Cornel Schiau director, Vasile Șerban învățător toți români din Dumbrăveni. Modificări ulterioare: modificarea membrilor afeși la 11 IX. 1939, s'a înregistrat în registru în baza încheierii din 15 Februarie 1940 cu Nr. Persj. 740-1942. Dumbrăveni, la 17 Februarie 1940. Greșter ss. Bumbea Dumbrăveni la 15 Februarie 1940 Preș. Popescu Greșter Bumbea. 9 (1-1)

## Concurs

Banca „PATRIA” s. a. Blaj angajează pe data de 1 Martie 1942, funcționar de birou nemobilizabil pentru fabrica „VULCAN” s. a. Blaj cu cunoștințe în lucrări de birou și contabilitate, retribuit cu salar fix, locuință și alte beneficii în natură.

Ofertele se vor înainta Direcțiunii băncii „PATRIA”, până la data de 25 Februarie 1942.

Direcțiunea

11 (1-1)

## Poșta gazetelor

10453 Vlas Teodor Calendar nu mai avem ce i-ați trimis pt. 1 calendar deodată cu abonamentul s'au introdus la abonament pe 1942.

11567 Iosif Ilea Calendar nu mai avem trimis în plus am trecut pe 1943. Nr. 1, 2, 3, 4, 5 avem.

6619 Dumitru Mihai. Mai aveți restanță pe 75 lei.

6531 Ioan Săbău. Am primit banii 170 1941 și 25 pt. 1942.

Preot Andrei Pop. Am primit 1700 lei abo pt. Nr. 7734-7740. Sunt achitați pe 1942.

Nr. 431 Răduță Adam. Am primit 500 lei, toată restanța și pe 1942 lei 107.

4511 Iosif Dumitru Damian. Am primit 941 500 lei. Mai aveți de plată 175 lei pt. 1942 lei pt. 1942.

Of. parohial Sânicolaul-Mare sunt 33 Calendar s'au trimis.

Pr. Ioan Măsarlu Banii înm primii în și atunci erau deja trecute calendarele, abea vă rost de aceste 2 calendare. Dacă va returna calendare, vă trimitem și Dvoastră.

Pr. Vasile Berinde C. 335. Calendar nu am și nici numărul de gazetă 1, 2, 3, 4 și 5 20 ex mit începând cu 1 Martie. Cei 800 Lei trimis primii.

Duma Ghiță 10956. V'am trimis nrul 2. Nr. 3 nu l-am mai avut. Calendarul popular încă nu mi s'a dat. Nu știu cum de nu l-ați primit.

Tauber Moise 29. Vă rugăm să ne scozați întârziat dar noi am trimis calendarele, când le-am primit și noi dela tipografie. Restul de Lei 20 l-am la abonament pe 1942.

Mihuț Teodor 8852. Am primit c. postală înțroduș banii după cum urmează la nrul 8852 pe 1941 și 200 pe 1942, la nrul 8388 Lei 100 pe Lei 200 pe 1942 și 75 pe 1943. Dvoastră ați scuzat 1943 ați trimis 175, dar n'au ajuns banii, fiindcă l-am înțroduș pe 1941. Dela nrul 8851 am, șter am înțroduș. Dvoastră V'am trimis calendarul.

Of. paroh. Valea Lungă. În ziua de 28 V. am primit Lei 150, însă au fost trecuți pe anul 1942 deoarece n'a fost achitat. În felul acesta ați rămas înțanță cu anul 1938.

Părintele Muntean Hopârta. În scrisoarea nu ați amintit nimic de Dacea Augustin, ce să-l să-l sistăm ori nu?

Dul Marin Tohăneanu învățător, Lehtia. Vă mulțumim că ne-ați retrimis calendarul trimis tembelismul unor fete nou angajate la Adm. Sunteți până acum singurul din cei 60 de abonați au primit câte 2 exemplare de calendare.

Nr. 8291 Petru Creșă a lui Tănăsie achitat namentul pe 1942-200 lei.

Nr. 4648 Telean Petru. Din banii trimisiți 941 s'au tucut 175 lei pt. 1941 și 25 lei pt. 1942.

Nr. 10508 Suctu Avram I. Petru. Calendar mai avem. Banii s'au introdus la abonament.

Nr. 5124 Preda Alexandru. Am primit 600 3 Ianuarie 1942.

Nr. 7823 Petru Russu, inv. dir. Sunteți de-a 15. I. 1941. Am primit 200 lei, 100 rest pt. 100 pt. 942.

Nr. 6658 Socol Iov. Deoarece n-ați primit în anul 1940 decât până în Septembrie, ați pe 1940 numai 75 lei, pe 941 175, iar pe 942 190, de achitat 10 lei pt. 1942.

Nr. 3045-1941

## Publicație de licitație

Subsemnatul șef Portărel prin această în baza deciziunii No. G. 3439 din 1935 a judec de Ocol Blaj în favorul executorului Novac reprezentant prin Aurel Moldovan avocat de drept pentru încasarea creanței de 2655 Lei și acc. termen de licitație pe ziua de 23 Februarie 1942 la 15 p. m. la fața locului în comuna Bucurdea la dom. urm. unde se vor vinde prin licitație publică judiciară, 2 porci albi de 4 luni, un dulap de lemn scriu cu 4 rânduri în valoare de 7000 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare Blaj la 21 Ianuarie 1942.

10 (1-1)

portărel delegat ss. V. BĂRBULESCU